

Η ΕΥΧΗ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΜΑΓΕΙΑΣ

κ' Η ΙΕΡΑ ΠΑΡΑΚΛΗΣΙΣ
ΤΩΝ ἉΓΙΩΝ Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης

Ἡ Εὐχή
κατὰ τῆς Μαγείας

καὶ

Ἡ Ἱερὰ Παράκλησις
τῶν Ἁγίων
Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης

Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίων
Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης
Φυλὴ Ἀττικῆς

Ἐμπροσθόφυλλον

Οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες Κυπριανὸς καὶ Ἰουστῖνα.

Ἐκ τοῦ Ἁγιογραφείου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς μας.

Ἐπισθόφυλλον

Ὁ νέος προσκυνηματικὸς Ναὸς
τῆς Ἱερᾶς Μονῆς μας.

Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίων Κυπριανοῦ
καὶ Ἰουστίνης – Φυλὴ Ἀττικῆς.
ΤΗΛ: 6932 437930, 210 2411380

Ἡ Εὐχὴ κατὰ τῆς Μαγείας

Πῶς χρησιμοποιεῖται ἡ Εὐχή κατὰ τῆς Μαγείας

Προκειμένου νὰ ἔχη κάθε εὐσεβῆς μίαν ἄμεση βοήθεια στὶς δυσκολίες, τὶς ὁποῖες τυχὸν ἀντιμετωπίζει καὶ ὀφείλονται σὲ δαιμονικὴ ἐπήρεια ἐξ αἰτίας μαγείας, πρέπει νὰ διαθέτῃ τὰ ἑξῆς ἀπαραίτητα πνευματικὰ ἐφόδια:

- α)** Τὸ βιβλιαράκι τῶν Ἁγίων Προστατῶν μας Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης.
- β)** Τὴν ἱερὰ Εἰκόνα τῶν Ἁγίων.
- γ)** Ἰερὸ λαδάκι ἀπὸ τὴν ἀκοίμητη κανδήλα τῶν Ἁγίων μας.
- δ)** Ἁγιασμὸ τῶν Ἁγίων μας.

Ἡ καθημερινὴ χρῆσις αὐτῶν, μὲ τὴν Χάρι τοῦ Κυρίου μας, θὰ βοηθήσῃ ἀποτελεσματικὰ τὸν πάσχοντα καὶ θὰ τὸν ἀνακουφίσῃ.

Ὅταν παραστῆ ἀνάγκη, ὁ πιστὸς θὰ θυμιάζη, θὰ ἀνάβῃ ἓνα ἀγνὸ κεράκι ἐνώπιον τῆς ἱερᾶς Εἰκόνοσ τῶν Ἁγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης, ἐνῶ θὰ πρέπει νὰ καίῃ ἀκοίμητο κανδήλι στὸ Εἰκονοστάσι τοῦ σπιτιοῦ του.

Μετὰ θὰ γονατίζει καὶ μὲ ἰδιαίτερη προσοχὴ καὶ εὐλάβεια θὰ διαβάζη τὴν Εὐχὴ κατὰ τῆς Μαγείας.

Στὸ τέλος θὰ σταυρωθῆ μὲ τὸ ἱερὸ Λαδάκι τῶν Ἁγίων.

Ἄν εἶναι πρωῖ καὶ ὁ πιστὸς εἶναι νηστικός, καλὸ εἶναι νὰ πιῆ καὶ λίγο ἀπὸ τὸν Ἁγιασμὸ τῶν Ἁγίων, πρᾶγμα ποὺ μπορεῖ νὰ γίνῃ καὶ σὲ ὅποιαδήποτε ἄλλη στιγμή τῆς ἡμέρας, ἐφ' ὅσον τὸ ἀπαιτεῖ ἡ ἀνάγκη, ἂν μάλιστα ὑπάρχῃ ἰδιαίτερη δυσκολία ἀπὸ ἐπήρεια σατανική.

Στήν Εὐχή κατὰ τῆς Μαγείας εἶναι δυνατὸν νὰ προστεθοῦν καὶ ἄλλες προσευχὲς τῆς Ἐκκλησίας μας, μάλιστα δὲ ἡ περισσότερο σχετικὴ καὶ ἀρμόδια γιὰ τὴν περίπτωσι, πού εἶναι ἡ ἱερὰ Παράκλησις τῶν Ἁγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης, ἡ ὁποία ἐπίσης περιέχεται στὸ βιβλιαράκι αὐτό.

Ὅλα αὐτὰ πρέπει νὰ ἐφαρμόζονται καθημερινῶς μὲ πίστι, ὑπομονὴ καὶ εὐλάβεια, ἰδίως ὅταν ἔχουμε μία σοβαρὴ περίπτωσι ἐπιμόνου δαιμονικῆς ἐνοχλήσεως.

Μπορεῖ ἐπίσης ὁ πιστὸς νὰ διαβάξη τὴν Εὐχή κατὰ τῆς Μαγείας χάριν τῶν οἰκείων του, καθὼς καὶ ἄλλων φίλων καὶ γνωστῶν ἢ ἀγνώστων συνανθρώπων του, οἱ ὁποῖοι γιὰ διαφόρους λόγους δὲν θέλουν ἢ δὲν ἔχουν τὴν

δυνατότητα νὰ κάνουν αὐτό, ἂν καὶ τὸ ἔχουν ἀνάγκη.

* * *

Ποτὲ ὅμως δὲν θὰ πρέπει νὰ λησμονῆται ἀπὸ τὸν πάσχοντα ἢ τὸν ἐνδιαφερόμενο γιὰ τὴν χρῆσι τῆς Εὐχῆς κατὰ τῆς Μαγείας, ὅτι αὐτὴ προξενεῖ ἄμεση ὠφέλεια ὄχι ἀπλῶς καὶ ὡς ἔτυχε, ἐφ' ὅσον ἀπαιτοῦνται προϋποθέσεις.

Χρειάζεται συνδυασμὸς μὲ τὴν γνήσια Μετάνοια, τὴν τακτικὴ καὶ καθαρὴ Ἐξομολόγησι, τὴν συχνὴ κοινωνία τῶν Ἀχράντων Μυστηρίων, τὴν ταπείνωσι, τὴν ἀγάπη, τὴν ἀγνότητα ψυχῆς καὶ σώματος, τὴν νηστεία, τὴν ἐλεημοσύνη, τὴν ἀδιάλειπτη προσευχή.

Καὶ ὅλα αὐτὰ βεβαίως, πάντοτε μὲ τὴν καθοδήγησι Ὁρθόδοξου πνευ-

ματικοῦ Πατέρα, τὴν μελέτη τῆς Ἁγίας Γραφῆς καὶ τῶν ἄλλων Ἱερῶν Κειμένων τῆς Ἐκκλησίας μας (Βίοι Ἁγίων, Συγγράμματα Πατέρων), διὰ μέσου τῶν ὁποίων διδασκόμεθα πῶς νὰ εὕρισκώμεθα συνεχῶς μέσα στὴν ἀγάπη, τὸ φῶς καὶ τὴν κοινωνία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ἀσφαλισμένοι ἀπὸ κάθε σκοτεινὴ ἐνέργεια τῶν ἀκαθάρτων πνευμάτων.

Ἡ Εὐχή κατὰ τῆς Μαγείας

Εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ
Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.
Ἀμήν !

Δέσποτα φιλόνητο, Κύριε Ἰη-
σοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς καὶ Σωτὴρ
ἡμῶν, θαρρόντες εἰς τὴν ἄμετρον
Σου ἀγαθότητα, προσπίπτομέν Σοι
ἐν μετανοίᾳ καὶ ἐκ βαθέων δεόμεθά
Σου, ὅπως ταῖς πρεσβείαις τῶν Ἁγίων
ἐνδόξων Μαρτύρων Σου Κυπριανοῦ
καὶ Ἰουστίνης, καταργήσης, ἐκρι-
ζώσης, διαρρήξῃς καὶ ὡσεὶ καπνὸν
διαλύσης καὶ ἀπολέσης πάντα σατα-
νικὸν δεσμὸν ἀπὸ παντὸς τόπου τῆς
δεσποτείας Σου, ἐλευθερώσης δὲ τὸν

δοῦλόν Σου (δεῖνα) ἀπὸ πάσης ὀργῆς καὶ ἀσθενείας, μαγείας καὶ σατανικῆς ἐπηρείας, ἀπὸ παντὸς πάθους καὶ δυσπραγίας, ἀπὸ πάσης φαρμακείας τε καὶ γοητείας, μαντείας καὶ βασκανείας, ἅτινα ἐνήργησάν τινες τῇ συνεργίᾳ τοῦ ἀρχαίου δράκοντος.

Σύ, Πανάγαθε, ὡς Παντογνώστης, οἶδας καὶ τοὺς τρόπους τοῦ τῆς κακίας ἐφευρέτου καὶ τοὺς τόπους, ἐν οἷς ταύτην ἐνήργησε· δι' ὃ, ἰκετεύομέν Σε, ταχὺ ἐπάκουσον ἡμῶν τῶν ἀναξίων τέκνων Σου καὶ δὸς τῷ δούλῳ Σου (δεῖνι) ταχεῖαν τὴν ἀπολύτρωσιν ἀπὸ τοῦ κράτους τοῦ διαβόλου καὶ τῶν ἔργων αὐτοῦ, διὰ τῶν Ἁγίων Σου Μαρτύρων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης.

Ὅτι Σὺ εἶ ὁ ἰατρός, ἡ ἀνόρθωσις καὶ ἡ παρηγορία τῶν ψυχῶν καὶ τῶν

σωμάτων ἡμῶν, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ Σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν σὺν τῷ ἀνάρχῳ Σου Πατρὶ καὶ τῷ Παναγίῳ καὶ Ἀγαθῷ καὶ Ζωοποιῷ Σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

* * *

Ἀναστήτω ὁ Θεὸς καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ Αὐτοῦ καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου Αὐτοῦ οἱ μισοῦντες Αὐτόν.

Συντριβήτωσαν ὑπὸ τὴν σημείωσιν τοῦ τύπου τοῦ τιμίου Σταυροῦ Σου πᾶσαι αἱ ἐναντίαι δυνάμεις.

Ἡ ἀήττητος καὶ ἀκατάλυτος καὶ θεία δύναμις τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, μὴ ἐγκαταλίπῃς ἡμᾶς τοὺς ἁμαρτωλοὺς.

Κύριε, ὄπλον κατὰ τοῦ διαβόλου, τὸν Σταυρόν Σου ἡμῖν δέδωκας· φρίττει γὰρ καὶ τρέμει, μὴ φέρων καθορᾶν αὐτοῦ τὴν δύναμιν, ὅτι νεκροὺς ἀνιστᾶ, καὶ θάνατον κατήργησε· διὰ τοῦτο προσκυνοῦμεν, τὴν Ταφὴν Σου καὶ τὴν Ἑγερσιν.

Τῶ Σῶ Σταυρῶ Χριστὲ Σωτήρ, ὀδήγησον ἡμᾶς ἐπὶ τὴν ἀλήθειάν Σου, καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ· ὁ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, ἀνάστησον ἡμᾶς πεσόντας τῇ ἁμαρτίᾳ, ἐκτείνας τὴν χεῖρά Σου, φιλόανθρωπε Κύριε, τῇ πρεσβείᾳ τῶν Ἁγίων Σου.

Σταυρός, ὁ φύλαξ πάσης τῆς οἰκουμένης· Σταυρός, ἡ ὠραιότης τῆς Ἐκκλησίας· Σταυρός, Βασιλέων τὸ κραταίωμα· Σταυρός, πιστῶν τὸ στήριγμα· Σταυρός, Ἀγγέλων ἡ δόξα, καὶ τῶν δαιμόνων τὸ τραῦμα.

Τῆ πρεσβεία, Κύριε, πάντων τῶν Ἁγίων καὶ τῆς Θεοτόκου, τὴν Σὴν εἰρήνην δὸς ἡμῖν καὶ ἐλέησον ἡμᾶς ὡς ὁ μόνος Οἰκτίρμων.

Τῶν Ἁγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης

Ἀπολυτίκιον.

ᾠχος γ´. Θείας πίστεως.

Θείου Πνεύματος, τῆ χορηγία, φῶς προσέλαβες, θεογνωσίας, Κυπριανὲ καταισχύνας τὸν δράκοντα· καὶ μαρτυρίου τὸν δρόμον διήνυσας, σὺν Ἰουστίνῃ ὁμοῦ τῆ θεόφρονι· μεθ' ἧς πρέσβευε, Τριάδι τῆ πανοικτίρμονι, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Κοντάκιον.

ᾠχος δ´. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ὁ ἐκ τῆς πλάνης ὡς ἀστήρ ἀναλάμπας, καὶ ἀπὸ μάγων ἱερὸς θεοφάντωρ, Κυπριανὸς ὁ μέγας ἀνυμνεῖσθω μοι·

τούτῳ συντιμάσθω δέ, ἡ σεμνή Ἰου-
στίνα· ἅμα γὰρ συνήθλησαν, εὐσε-
βείας τὸ σκάμμα· καὶ νῦν ὁμοῦ
πρεσβεύουσι Χριστῷ, ἡμῖν διδόναι,
πταισμάτων συγχώρησιν.

Δι' εὐχῶν τῶν ἀγίων Πατέρων
ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός,
ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν !

**Ἡ Ἱερὰ Παράκλησις
τῶν Ἁγίων Μαρτύρων
Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης**
(ὧν ἡ μνήμη ἐπιτελεῖται τὴν 2αν Ὀκτωβρίου)

Ποίημα
Γερασίμου Μοναχοῦ
Μικραγιαννανίτου

Ἡ Ἱερὰ Παράκλησις

Εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ἀμήν!

Ψαλμὸς ρμβ´ (142)

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ Σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ Σου·

Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου Σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν Σου πᾶς ζῶν.

Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου, ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου.

Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος· καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμέ

τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου.

Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις Σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν Σου ἐμελέτων.

Διεπέτασα πρὸς Σὲ τὰς χεῖράς μου, ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρός Σοι.

Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου·

Μὴ ἀποστρέψης τὸ πρόσωπόν Σου ἀπ' ἐμοῦ καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Ἀκουστὸν ποίησόν μοι τὸ πρῶτ' ἰδὲ τὸ ἔλεός Σου, ὅτι ἐπὶ Σοὶ ἤλπισα·

Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδὸν ἐν ἣ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς Σὲ ἦρα τὴν ψυχὴν μου·

Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, πρὸς Σὲ κατέφυγον· δίδαξόν με

τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά Σου, ὅτι Σὺ εἶ ὁ Θεός μου·

Τὸ πνεῦμά Σου τὸ ἀγαθὸν ὀδηγήσει με ἐν γῆ εὐθεία· ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός Σου, Κύριε, ζήσεις με·

Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ Σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου· καὶ ἐν τῷ ἐλέει Σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου·

Καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός Σού εἰμι.

Καὶ ψάλλονται τὰ ἐξῆς·

ᾠχος δ΄.

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου (τετράκις).

Καὶ τὰ τροπάρια·

ᾠχος δ΄. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ὡς Ἱεράρχης καὶ στερῶν ἀθλοφόρος, Κυπριανὲ Ἱερομάρτυς Κυρίου, καὶ Ἰουστῖνα Μάρτυς καλλιπάρθενε, πάσης ἡμᾶς ρύσασθε, συμφορᾶς καὶ ἀνάγκης, καὶ ἐξ ἐπιθέσεων, τοῦ δολίου Βελίαρ, καὶ βοηθεῖτε πᾶσι συμπαθῶς, τοῖς τρυχομένοις, κακία τοῦ ὄφεως.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Θείου Πνεύματος, τῆ χορηγία, φῶς προσέλαβες, θεογνωσίας, Κυπριανὲ καταισχύνας τὸν δράκοντα· καὶ μαρτυρίου τὸν δρόμον διήνυσας, σὺν Ἰουστίνῃ ὁμοῦ τῆ θεόφρονι· μεθ' ἧς πρέσβευε, Τριάδι τῆ πανοικτίρμονι, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν.

Ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Οὐ σιωπήσωμέν ποτε Θεοτόκε, τὰς δυναστείας Σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι· εἰ μὴ γὰρ Σὺ προΐστασο πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο, ἐκ τοσούτων κινδύνων; τίς δὲ διεφύλαξεν ἕως νῦν ἐλευθέρους; Οὐκ ἀποστῶμεν Δέσποινα ἐκ Σοῦ· Σοὺς γὰρ δούλους σώζεις ἀεὶ, ἐκ παντοίων δεινῶν.

* * *

Ψαλμὸς ν' (50).

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν Σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου·

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου, καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με·

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν Σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις Σου, καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί Σε.

Ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας Σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπω, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην, ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν Σου ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου Σου, καὶ τὸ Πνεῦμά Σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου Σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς Σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ Σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην Σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν Σου·

Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν' ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ Σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ·

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα·

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν Σου μόσχους.

Καὶ ψάλλεται ὁ ἐξῆς Κανὼν.

Ὠδὴ α΄.

Ἦχος πλ. δ΄. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Δυὰς τῶν Ἁγίων πανευκλεής, Τριάδα τὴν θείαν δυσωπήσατε ἐκτενώς, ὧ Κυπριανὲ σὺν Ἰουστίνῃ, ἐκλυτρωθῆναι ἡμᾶς πάσης θλίψεως.

Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Υψόθεν βραβεύσατε ἐκ Θεοῦ, τοῖς περισχεθεῖσι, τῇ κακίᾳ τοῦ δυσμενοῦς, ὧ Κυπριανὲ σὺν Ἰουστίνῃ, ἀπαλλαγὴν καὶ ταχεῖαν ἐκλύτρωσιν.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἀθλήσει δοξάσαντες τὸν Χριστόν, παθῶν ἀδοξίας, καὶ κηλίδων τῶν τῆς ψυχῆς, ᾧ Κυπριανὲ σὺν Ἰουστίνῃ, τοὺς προσιόντας ὑμῖν ἐκκαθάρατε.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν.

Θεοτοκίον.

Σαρκὸς ὁμοιώματι ὑπὲρ νοῦν, τεκοῦσα Παρθέने, τὸν Σωτῆρα καὶ Ποιητὴν, Αὐτὸν ἐκδυσώπει Θεοτόκε, πάντας σωθῆναι τοὺς Σὲ μεγαλύνοντας.

Ῥδὴ γ'.

Οὐρανίας ἀψίδος.

Ἁγιοὶ τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Σωτηρίας λιμένα, τὸν σὸν ναὸν ἔχοντες, πάσης τρικυμίας καὶ ζάλης, βίου ῥυόμεθα, Κυπριανὲ ἱερέ, τούτω προστρέχοντες πίστει, καὶ τὴν σὴν ἀντίληψιν, ἐπικαλούμενοι.

Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὡς λαβόντες τὴν χάριν, παρὰ Θεοῦ Ἄγιοι, λύειν μηχανὰς τοῦ Βελίαρ, ὑμῶν δεήσεσι, Κυπριανὲ ἱερέ, καὶ Ἰουστῖνα θεόφρον, ἐκ τῆς τούτου ῥύσασθε, ἡμᾶς κακώσεως.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Ζηλωτὰς καλῶν ἔργων, βίῳ σεμνῷ δείξατε, τοὺς εἰλικρινῶς προσιόντας, ὑμῶν τῇ χάριτι, Κυπριανὲ ἱερέ, καὶ Ἰουστῖνα θεόφρον, ἱλασμὸν αἰτούμενοι, ἡμῖν καὶ ἔλεος.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν.

Θεοτοκίον.

Ὁ περίδοξος θρόνος, τὸ τοῦ Θεοῦ σκῆνωμα, Κεχαριτωμένη Παρθέने, σκευὸς με ἔργασαι, δι' ἐναρέτου ζωῆς, τῆς θεϊκῆς χορηγίας, τὸν θερμῶς προστρέχοντα, ὑπὸ τὴν σκέπην Σου.

Διάσωσον Κυπριανὲ θεοφάντορ
σὺν Ἰουστίνῃ, πάσης βλάβης καὶ
ἐπηρείας τοῦ ὄφεως, τοὺς καταφεύ-
γοντας πόθῳ ὑμῶν τῇ σκέπῃ.

Ἐπίβλεψον ἐν εὐμενείᾳ πανύμνη-
τε Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν ἐμὴν χαλεπὴν
τοῦ σώματος κάκωσιν, καὶ ἴασαι τῆς
ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων
ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός,
ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν!

Κάθισμα.

Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Πρεσβείαις ὑμῶν, ἀπαύστως τει-
χιζόμενοι, ἐχθροῦ πονηροῦ, τὰς μη-
χανὰς ἐκτρέπομεν, Κυπριανὲ μακά-
ριε, Ἰουστίνᾳ τε νύμφῃ τοῦ Κτίσαν-
τος, καὶ διὰ τοῦτο τὴν χάριν ὑμῶν,
εὐσήμῳ ἐν στόματι κηρύττομεν.

Καὶ συνεχίζεται ὁ Κανὼν.

Ῥδὴ δ'.

Εἰσακήκοα Κύριε.

Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἰλασμόν τε καὶ ἴασιν, καὶ μαγγανειῶν παντοίων ἐκλύτρωσιν, ἐξαιτήσασθε μακάριοι, τοῖς ὑπὸ τὴν σκέπην ὑμῶν σπεύδουσι.

Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Συντριβέντες ταῖς θλίψεσι, καὶ ταῖς ἐπηρείαις τοῦ πολεμήτορος, τῇ πρεσβείᾳ ὑμῶν σπεύδομεν, ὡς ἂν συνοχῆς πικρᾶς ῥυσθείημεν.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἡ Μονὴ ὑμῶν Ἄγιοι, ὥφθη ἰατρεῖον πάσης κακώσεως· τοὺς ἐν ταύτῃ γὰρ προστρέχοντας, συμφορῶν καὶ πόνων ἀπαλλάσσετε.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν.

Θεοτοκίον.

Μαριὰμ Ὑπεράμωμε, τὴν μεμολυσμένην ψυχὴν μου πάθεσιν, ἀποκάθαρον Σῆ χάριτι, καὶ φωτὸς τοῦ θείου με ἀξίωσον.

ᾠδὴ ε΄.

Φώτισον ἡμᾶς.

Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἄνωθεν ἡμᾶς, ἐποπτεύοντες μὴ παύσησθε, Ἰουστῖνα καὶ σοφὲ Κυπριανέ, τοὺς τῆ σκέπη ὑμῶν πίστει καταφεύγοντας.

Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Σύντριψον ὄφρύν, τοῦ δολίου πολεμήτορος, τοῦ ζητοῦντος τὴν ἀπώλειαν ἡμῶν, ᾧ δυὰς κλεινῶν Ἁγίων θεοδόξαστε.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Ταύτην τὴν Μονήν, ἀεὶ σκέπετε δεόμεθα, Ἰουστῖνα καὶ σοφὲ Κυπριανέ, καυχωμένην τῇ πλουσίᾳ ὑμῶν χάριτι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν.

Θεοτοκίον.

Ῥοφθῆς τοῦ Θεοῦ, ναὸς θεῖος καὶ ὑπέρφωτος, Θεοτόκε σωματώσασα Αὐτόν· διὸ λύσον τῶν παθῶν μου τὴν σκοτόμαιναν.

Ῥδὴ ς'.

Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Ἁγιοὶ τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ναμάτων, τῶν μυστικῶν πεπλησμένοι, ὡς δοξάσαντες Χριστὸν ἐν ἀθλήσει, Κυπριανέ καὶ σεμνὴ Ἰουστῖνα, τοὺς τῶν παθῶν ἡμῶν ἄνθρακας σβέσατε, καὶ ἀναβλύσατε ἡμῖν, παρακλήσεως ὕδωρ σωτήριο.

Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀφράστως, τῷ εὐσεβεῖ ὀραθέντες, ἐκδηλώσατε αὐτῷ παραδόξως, Κυπριανὲ καὶ σεμνὴ Ἰουστῖνα, τὴν εὐδοκίαν Θεοῦ τὴν σωτήριον, περὶ τῆς Μάνδρας τῆς ὑμῶν, ἣν φρουρεῖτε ὑμῶν παρακλήσεσι.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Γαλήνην, καὶ ψυχικὴν σωτηρίαν, καὶ σωμάτων ταχινὴν θεραπείαν, Κυπριανὲ καὶ σεμνὴ Ἰουστῖνα, καὶ μαγειῶν χαλεπῶν ἀπολύτρωσιν, αἰτήσασθε τοῖς εὐλαβῶς, τῇ πρεσβείᾳ ὑμῶν καταφεύγουσι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν.

Θεοτοκίον.

Ἰλύος, φθοροποιῶν παθημάτων, οἰκτιρμῶν Σου Θεοτόκε τοῖς ρείθροις, τὴν ῥυπωθεῖσάν μου πλῆνον καρδίαν,

καὶ καθαρὸν με παράστησον δέομαι,
ἐν ὥρᾳ δίκης τῆς φρικτῆς, τοῦ Υἱοῦ
Σου τῷ βήματι Ἄχραντε.

Διάσωσον Κυπριανὲ θεοφάντορ
σὺν Ἰουστίνῃ, πάσης βλάβης καὶ
ἐπηρείας τοῦ ὄφεως, τοὺς καταφεύ-
γοντας πόθῳ ὑμῶν τῇ σκέπῃ.

Ἄχραντε, ἢ διὰ λόγου τὸν Λόγον
ἀνερμηνεύτως, ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμε-
ρῶν τεκοῦσα δυσώπησον, ὡς ἔχουσα
μητρικὴν παρρησίαν.

Δι' εὐχῶν τῶν ἀγίων Πατέρων
ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός,
ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν!

Κοντάκιον.

Ἦχος β'. Τοῖς τῶν αἱμάτων σου.

Ως βοηθοὶ καὶ θερμοὶ ἀντιλήπτο-
ρες, τῶν προσιόντων ὑμῖν μετὰ πί-
στεως, παθῶν ἀκαθάρτων λυτρώσα-

σθε, Κυπριανὲ Ἰουστῖνά τε ἔνδοξοι,
ἡμᾶς τῇ τοῦ Πνεύματος χάριτι.

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων
ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός,
ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν!

Τὸ Ἱερὸν Εὐαγγέλιον·

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, προσκαλεσάμενος ὁ Ἰησοῦς τοὺς δώδεκα Μαθητάς Αὐτοῦ, ἔδωκεν αὐτοῖς ἐξουσίαν κατὰ πνευμάτων ἀκαθάρτων, ὥστε ἐκβάλλειν αὐτά, καὶ θεραπεύειν πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν. Τούτους ἀπέστειλεν ὁ Ἰησοῦς, παραγγείλας αὐτοῖς, λέγων· εἰς ὁδὸν ἐθνῶν μὴ ἀπέλθητε, καὶ εἰς πόλιν Σαμαρειτῶν μὴ εἰσέλθητε· πορεύεσθε δὲ μᾶλλον πρὸς τὰ πρόβατα τὰ ἀπολωλότα οἴκου Ἰσραήλ. Πορευόμενοι δὲ κηρύσσετε, λέγοντες, ὅτι ἤγγικεν ἡ βασιλεία τῶν

οὐρανῶν. Ἀσθενοῦντας θεραπεύετε, λεπροὺς καθαρίζετε, νεκροὺς ἐγείρετε, δαιμόνια ἐκβάλλετε· δωρεὰν ἐλάβετε, δωρεὰν δότε.

Καὶ ψάλλονται τὰ ἐξῆς·
Ἦχος β΄.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Ταῖς τῶν Ἀθλοφόρων, πρεσβείαις Ἐλεῆμον, ἐξάλειπον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου, πρεσβείαις Ἐλεῆμον, ἐξάλειπον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Στίχ. Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν Σου, ἐξάλειπον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἦχος πλ. β´. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Ὅμβροις θείου Πνεύματος, Κυπριανὲ Ἱεράρχα, Ἰουστίνα πάνσεμνε, τὰς ψυχὰς δροσίσατε ἡμῶν ἄνωθεν, καὶ παθῶν παύσατε, τὴν ἄσπετον φλόγα, τὴν πικρῶς ἡμᾶς ἐκτήκουσαν, καὶ ἅπαν τέχνασμα, καθ' ἡμῶν δολίως κινούμενον, μαγγανειῶν συντρίψατε, ταῖς ὑμῶν θερμαῖς ἀντιλήψεσιν, εἰρήνην βαθεΐαν, αἰτούμενοι ἡμῖν παρὰ Χριστοῦ, ὡς ἡμῶν πρέσβεις πρὸς Κύριον, καὶ πταισμάτων ἄφεσιν.

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν!

Καὶ συνεχίζεται ὁ Κανὼν.

ᾠδὴ ζ´.

Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὡς ἐρρύσω τὸ πάλαι, τὴν γυναῖκα παμμάκαρ ἐκ πικρᾶς μάστιγος, οὕτως ἐκ πάσης βλάβης, καὶ χαλεπῆς μαγείας, ἀνωτέρους διάσωζε, Κυπριανὲ ἱερέ, τοὺς σὲ ὑμνολογοῦντας.

Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νοσημάτων παντοίων, καὶ κινδύνων ἐν βίῳ καὶ περιστάσεων, σκανδάλων ὀλεθρίων, μαγγανειῶν καὶ πόνων, ἀσινεῖς διασώσατε, Κυπριανὲ ἱερέ, ἡμᾶς σὺν Ἰουστίνῃ.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Γεωργεῖν θεῖον φόβον, καὶ κατάνυξιν θεῖαν καὶ βίον κρείττονα, ἡμᾶς τοὺς ἐνοικοῦντας, ὑμῶν τῇ θεῖα Μάνδρα, ἐνισχύσατε Ἄγιοι, Κυπριανὲ ἱερέ, καὶ μάρτυς Ἰουστῖνα.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν.

Θεοτοκίον.

Ἐξ ἀχράντου γαστρός Σου, ὁ ὑπέρθεος Λόγος σάρκα προσείληφε, καὶ ἔσωσε τὸν κόσμον, τῆς πάλαι ἀμαρτίας, Θεοτόκε δι' ἔλεος· ὄθεν σωθῆναι κάμέ, Αὐτὸν ἀεὶ δυσώπει.

Ὡδὴ η'.

Τὸν Βασιλέα.

Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ῥυσθεὶς ὁ νέος, τῆς τοῦ ἐχθροῦ μαγγανείας, ὡς προσέφυγεν ὑμῶν τῆ προστασία, πιστῶς τὴν θεϊαν χάριν, ὑμῶν ἀνακηρύττει.

Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Αἶνον προσάδει, ὡς δι' ὑμῶν ἰαθεῖσα, ὑμῖν Ἄγιοι γυνὴ ἄλλη ἐν πίστει· πᾶσι γὰρ δωρεῖσθε, ἰάματα ποικίλα.

Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν καὶ Ἄγιον Πνεῦμα τὸν Κύριον.

Σωματικῶν με, καὶ ψυχικῶν νοσημάτων, θεραπεύσατε ὑμῶν τῇ ἀντιλήψει, Κυπριανὲ Πάτερ, ὁμοῦ σὺν Ἰουστίνῃ.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν.

Θεοτοκίον.

Ἰσχύν μοι δίδου καταπατεῖν Θεοτόκε, τοῦ ἀλάστορος τὴν κατ' ἐμοῦ μανίαν, ἵνα Σε δοξάζω, τὴν Κεχαριτωμένην.

Ὠδὴ θ'.

Κυρίως Θεοτόκον.

Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μαγείας ἀκαθάρτου, ἀσινεῖς τηρεῖτε, καὶ μαγγανείας ἀπάσης μακάριοι, τοὺς ἀδιστάκτω καρδίᾳ ὑμῖν προσφεύγοντας.

Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Οὶ φύλακες καὶ ῥῦσται, ταύτης ὑμῶν τῆς ποιμένης, Κυπριανὲ Ἰουστίνᾳ τε ἔνδοξοι, αὐτὴν λυτροῦσθε σκανδάλων τοῦ πολεμήτορος.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Υψίστου νῦν τῷ θρόνῳ, ἐν δόξῃ ἐστῶτες, Κυπριανὲ Ἰουστίνᾳ τε ἔνδοξοι, τὰς ἐκ καρδίας δεήσεις ἡμῶν προσδέξασθε.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν.

Θεοτοκίον.

Υδάτων ἀπωλείας, ῥῦσαί με Παρθένε, καὶ πρὸς πηγὴν ἀπαθείας με ἴθυνον, ἵνα ζωῆς αἰωνίου γένωμαι μέτοχος.

* * *

**Καὶ εὐθὺς τὰ παρόντα Μεγαλονάρια·
Τῆς Θεοτόκου.**

Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς, μακαρίζειν Σε τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακά-

ριστον καὶ παναμώμητον, καὶ Μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἔνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν· τὴν ὄντως Θεοτόκον, Σὲ μεγαλύνομεν.

Τῶν Ἁγίων Μαρτύρων.

Χαίροις θεηγόρε Κυπριανέ, ὁ στερρῶς ἀθλήσας, καὶ αἰσχύνας τὸν δυσμενῆ· χαίροις καλλιμάρτυς, Κυρίου Ἰουστῖνα, ἀστέρες εὐσεβείας ἀειλαμπέστατοι.

Πλάνης καταπτύσας σκότος δεινόν, τῷ φωτὶ προσῆλθες, τῆς Τριάδος Κυπριανέ, διὰ τῆς καλλίστης, παρθένου Ἰουστίνης, μεθ' ἧς καὶ τὸν ἀγῶνα, τὸν θεῖον ἤνυσας.

Χαίρετε προστάται τῶν εὐσεβῶν, Κυπριανὲ Πάτερ, Ἰουστῖνά τε θαυ-

μαστή· χαίρετε μεσῖται, ἡμῶν πρὸς τὸν Δεσπότην, καὶ ταύτης τῆς ἁγίας Μονῆς οἱ ἔφοροι.

Φρίττει τῶν δαιμόνων ἅπας ἔσμός, Κυπριανὲ μάκαρ, Ἰουστῖνά τε εὐκλεής, ὑμῖν τὴν δοθεῖσαν, παρὰ Κυρίου χάριν, καὶ πόρρω ἐξ ἀνθρώπων, ἀποδιώκονται.

Ρύσασθε μαγείας τῆς χαλεπῆς, Κυπριανὲ Πάτερ, Ἰουστῖνα ἢ εὐκλεής, τοὺς τῇ μοχθηρία αὐτῆς συνεχομένους, ψυχῶν τε καὶ σωμάτων, πάθη ἰώμενοι.

Ταύτην τὴν ἁγίαν ὑμῶν Μονήν, σκέπετε ἀπαύστως, ἀπὸ πάσης ἐπιβουλῆς, Κυπριανὲ Πάτερ, ὁμοῦ σὺν Ἰουστίνῃ, αὐτὴν ἐπευλογοῦντες, ὑμῶν τῇ χάριτι.

Τῶν Ἁγίων Πάντων.

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαί,
 Πρόδρομε Κυρίου, Ἀποστόλων ἡ
 δωδεκάς, οἱ Ἅγιοι πάντες, μετὰ τῆς
 Θεοτόκου, ποιήσατε πρεσβείαν, εἰς
 τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

* * *

Ἀμήν. Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός,
 Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύ-
 ματι· καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
 αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς· Κύ-
 ριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν· Δέ-
 σποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῶν·
 Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενεί-
 ας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός Σου.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύ-
 ματι· καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
 αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά Σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία Σου· γενηθήτω τὸ θέλημά Σου, ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκης ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν!

* * *

Καὶ ψάλλονται τὰ ἐξῆς·

ᾠχος γ'. Θείας πίστεως.

Θείου Πνεύματος, τῆ χορηγία, φῶς προσέλαβες, θεογνωσίας, Κυπριανὲ καταισχύνας τὸν δράκοντα· καὶ μαρ-

τυρίου τὸν δρόμον διήνυσας, σὺν Ἰουστίνη ὁμοῦ τῇ θεόφρονι· μεθ' ἧς πρέσβευε, Τριάδι τῇ πανοικτίρμονι, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἦχος β΄. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Πάντας τοὺς προσπίπτοντας πιστῶς, ὑμῶν τῇ ἀγία εἰκόνι, Κυπριανὲ ἱερέ, Ἰουστῖνα πάνσεμνε, νύμφη Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, πάσης βλάβης λυτρώσασθαι, καὶ τῶν σοφισμάτων, τοῦ δολίου δράκοντος, καὶ μαγειῶν χαλεπῶν, πᾶσι δὲ αἰτεῖσθαι θεόθεν, ἄλυπον ζωὴν ἐν εἰρήνῃ, καὶ πταισμάτων ἄφεσιν δεόμεθα.

Ἦχος β΄.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου, εἰς Σὲ ἀνατίθην, Μῆτερ τοῦ Θεοῦ· φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην Σου.

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων
ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός,
ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν!

Τῷ δὲ ἐν Τριάδι
παναγίῳ καὶ μόνῳ ἀληθινῷ Θεῷ ἡμῶν
δόξα, τιμὴ, προσκύνησις
καὶ εὐχαριστία!

